

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 23Co/163/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115224581  
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2115224581.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Daša Kontríková, v spore žalobcu: SPP Distribúcia a. s., so sídlom Mlynské Nivy 44/b, Bratislava, IČO: 35 910 739, zastúpený: advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanému: E. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/XX, G. F., zastúpený: JUDr. Jana Hreňová, advokátka so sídlom Krížna 14, Bratislava, o zaplatenie 2.762,72 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava, č. k. 18C/452/2015-246 zo dňa 13. novembra 2017, takto

### rozhodol:

Rozsudok súdu I. inštancie sa r u š í a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom výrokom I. súd I. inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 2.762,72 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 2.762,72 eur od 20.06.2014 do zaplatenia, výrokom II. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v celom rozsahu.

2. Súd rozsudok po citovaní § 82 ods. 1 písm. d), § 82 ods. 2, § 85 ods. 2, § 76 ods. 1 zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike a § 1 ods. 13 vyhl. č. 449/2012 Z. z. vecne odôvodnil tým, že žalovaný ako odberateľ odoberal do dodávateľa Slovenský plynárenský priemysel, a. s. zemný plyn na adrese odberného miesta X. XX, G. F.. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný nebol v zmluvnom vzťahu so žalobcom, ktorý je distribútorom zemného plynu pre územie Slovenskej republiky. Zamestnanci žalobcu pri kontrole vykonanej dňa 17.03.2014 v prítomnosti žalovaného demontovali meradlo - plynomer č. 6316868-0B9-07-1 nachádzajúce sa v predzáhradke žalovaného na verejne neprístupnom mieste, po výmene meradlo odoslali na posúdenie overovacích značiek znalcovi z príslušného odvetvia a odboru Ing. Petrovi Leškovi. Znalec v posudku zo dňa 30.05.2014 jednoznačne potvrdil, že sporné odtlačky čelustí plombovacích klieští a kontrolné odtlačky dodané žalobcom ako zadávateľom sú obsahovo zhodné, avšak tvarovo a rozmerovo nezhodné v špecifických znakoch, o čom doložil aj obrazovú dokumentáciu, pohľady na porovnanie tvaru a rozmerov znakov. Z dôvodu veľkej pravdepodobnosti, že došlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii žalobca faktúrou č. 9000180221 zo dňa 05.06.2014 vyfaktúroval žalovanému škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu vo výške 2.556,81 eur a náhradu nevyhnutných nákladov spojených so zisťovaním a odstraňovaním neoprávneného odberu vo výške 205,91 eur, celkovo 2.762,72 eur so splatnosťou ku dňu 19.06.2014. Žalovaný faktúru neuhradil, preto si žalobca uplatnil nárok podanou žalobou spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúry, od 20.06.2014. Týmto má súd preukázané, že vzťah žalovaného k žalobcovi nie je založený spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko žalobca a žalovaný nie sú v priamom zmluvnom vzťahu a žalobca si neuplatňuje zaplatenie cenu plynu, ale náhradu škody podľa § 82 ods. 2 Zákona o energetike, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s neoprávneným odberom v zmysle § 82 ods. 1 písm. d/ zákona o energetike. Aktívna legitímácia žalobcu vyplýva priamo z § 82 ods. 2 zákona o energetike. Následkom porušenia zabezpečenia meradla proti

jeho neoprávnenej manipulácii je nemožnosť vykonania riadneho vyúčtovania plynu jeho dodávateľom. Žalovaný nepreukázal, že za rozhodné obdobie uplatňoval náhradu za dodávku plynu jeho dodávateľ, takúto fakturáciu nepredložil. Súd nemal preto pochybnosti o tom, že hoci v rozhodnom období bol plyn na odberné miesto žalovaného dodaný, pre výmenu meradla z dôvodu porušenia overovacej značky nebol dodávateľom vyúčtovaný. Dodávateľ plynu (SPP, a. s.) preto žalobcovi neuhradil cenu plynu dodanú k odbernému miestu žalovaného podľa uzatvorenej distribučnej zmluvy. V príčinnej súvislosti s neoprávneným odberom tak vznikla žalobcovi škoda. Hoci v ustanovení § 82 ods. 2 sa uvádzajú ako osoby oprávnené na náhradu škody popri prevádzkovateľovi distribučnej siete i dodávateľ, škodu si uplatnil výlučne žalobca, prevádzkovateľ distribučnej siete.

3. Znaky zodpovednosti za škodu sú: existencia protiprávneho úkonu, škoda a príčinná súvislosť medzi existenciou protiprávneho úkonu a škodou. Keďže v danom prípade, uplatnením si nároku žalobcu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike, sa jedná o objektívnu zodpovednosť, nie je potrebné skúmať zavinenie na strane odberateľa. Odberateľ zodpovedá (už len) za to, že odoberal plyn. V danom prípade bola preukázaná existencia všetkých znakov zodpovednosti za škodu.

4. K existencii protiprávneho úkonu, ktorý protiprávny úkon spočíva v neoprávnenom odbere zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii: súd sa stotožnil so závermi znaleckého posudku, v ktorom znalec jednoznačne potvrdil, že kontrolné odtlačky a sporné odtlačky sú tvarovo a rozmerovo nezhodné. Pri 23 násobnom zväčšení sú viditeľné v predloženej fotodokumentácii výrazné rozdiely v tvare a rozmere písmena „M“, ako aj znaku „4“. Súd zo svojej činnosti vie, že znalec Ing. Peter Leška pri výsluchu pred súdom (napr. konanie na tunajšom súde pod sp. zn. 19C/412/2015) popísal nehodu špecifických znakov ako takú veľkú, že tento predpoklad - že zabezpečenie bolo odstránené a nahradené inou plombou - je vlastne hraničiaci s istotou. Nakoľko ide o znalca, ktorý vykonáva posudkovú činnosť v obdobných prípadoch pre žalobcu opakovane, súd nepovažoval za hospodárne vypočúť znalca k skutočnostiam uvedeným v znaleckom posudku aj v tomto konaní; strany sporu taktiež takýto dôkaz vykonať nenavrhli. Porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané znaleckým posudkom, ktorý nevykazuje žiadne vady, pre ktoré by ho nebolo možno považovať za hodnoverný.

5. K vzniku škody a príčinnej súvislosti: to, že žalovaný odoberal neoprávnené plyn bolo jednoznačne preukázané tým, že na meradle bol zaznamenaný odber plynu. Škoda vznikla tým, že sa odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bez ohľadu na to, či došlo k manipulácii s meradlom a ovplyvneniu meraného stavu na meradle. V zmysle zákona o energetike už porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii je neoprávnený odber, čo sa rovná škode. Príčinná súvislosť v danom prípade takisto existuje, keďže k odberu plynu došlo porušeným meradlom, v dôsledku čoho dodávateľ, SPP a. s. neuhradil cenu plynu žalobcovi, SPP distribúcia, a. s.

6. K objektívnej zodpovednosti: povaha veci vylučuje, aby zodpovednosť za škodu, ktorá vznikne prevádzkovateľovi distribučnej siete v súvislosti s neoprávneným odberom plynu, bolo možné založiť na subjektívnom princípe, t. j. na preukazovaní zavinenia odberateľa prevádzkovateľom distribučnej siete. Takáto požiadavka by podľa názoru súdu predovšetkým so zreteľom na početnosť odberných miest vybavených meradlom celkom paralyzovala činnosť žalobcu, vykonávanú nepochybne i vo verejnom záujme. Okrem toho je všeobecne známe, že bez poškodenia overovacej značky nemožno manipulovať s číselníkom meradla (z rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co 160/2015). Z rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 99/2012, 1 Cdo 107/2008) vyplýva, že v právnej úprave zákona o energetike je konkretizovaných niekoľko skutkových podstát, označované za neoprávnený odber plynu, pričom z hľadiska posúdenia druhu zodpovednosti odberateľa plynu za škodu spôsobenú dodávateľom plynu neoprávneným odberom treba dôsledne odlišovať, od ktorej skutkovej podstaty neoprávneného odberu dodávateľ plynu/distribútor odvíja uplatnený nárok na náhradu škody. Prichádza totiž do úvahy tak subjektívna zodpovednosť odberateľa plynu pri neoprávnenom odbere plynu spojenom s neoprávneným zásahom odberateľa do meradla (§ 82 ods. 1 písm. c) zákona o energetike), ako aj objektívna zodpovednosť, teda zodpovednosť bez zreteľa na zavinenie pri neoprávnenom odbere plynu s meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii (§ 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike). V prípade objektívnej zodpovednosti odberateľ zodpovedá už len za to, že odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, pričom porušenie tohto zabezpečenia mohol spôsobiť ktokoľvek. Závery o objektívnej zodpovednosti

žalovaného sa zakladajú na základe zákona platného v rozhodnom období, ktoré sú súladné s názormi Najvyššieho súdu SR vo vyššie citovaných rozhodnutiach k skoršej právnej úprave.

7. Žalobca vychádzal zo zoznamu osôb, nájdených u inej osoby, ktoré sú z činnosti súdu známe a táto skutočnosť je predmetom trestného konania. Na základe tohto vykonával kontrolu u odberateľov. V danom prípade sú záznamy od r. 2008. Vzhľadom na poškodené meradlo nebolo možné určiť reálnu spotrebu a za tým účelom práve tento výpočet určuje uvedená vyhláška. Porušením plomby platnosť overenia meradla zanikla (§ 15 ods. 6 písm. d) zákona o metrológii) a preto údaj uvedený na číselníku nebolo potom možné akceptovať ako množstvo spotrebovaného plynu. Z tohto dôvodu dodávateľ vystavil opravnú faktúru žalovanému, v ktorej neúčtoval žiadnu spotrebu zemného plynu, resp. vykázal spotrebu 0 m<sup>3</sup>, a preddavkové platby žalovanému vrátil, vyúčtoval formou preplatku. Žalobca poukázal na v rokoch 2008 až 2013 vykonávanú činnosť organizovanej skupiny, voči ktorej členom bolo vedené trestné stíhanie, v dôsledku ktorej nadobudol pochybnosti aj o správnosti nameranej spotreby na odbornom mieste žalovaného, keď táto za roky 2008 až 2013 mala pri vykonaných odpočtoch poverenými zamestnancami výraznú klesajúcu tendenciu. Z dôvodu, že meradlo žalovaného sa nenachádza na verejne prístupnom mieste, ale bolo uzamknuté, v predzáhradke žalovaného a preto pri výpočte nebolo možné použiť typový diagram, na ktorý odkazoval žalovaný; z uvedeného dôvodu nebolo rozhodujúce, či sa jedná o prvý neoprávnený odber.

8. K výške škody: v konaní nebolo sporné, že plynomer sa nachádza v uzamknutej skrinke, čo potvrdil žalovaný svojím podpisom na zápise zo dňa 17.03.2014, a rovnako to vyplýva zo žalobcom doloženej fotodokumentácie (v súdnom spise na rube č. I. 41). Žalobca vyčíslil škodu v zmysle vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z. z., pričom výška a spôsob jej vyčíslenia neboli v zásade v konaní namietané. Podľa vyhlášky sa určuje výška škody pri neoprávnenom odbere. Jej aplikácia nie je podmienená nemožnosťou zistenia rozsahu škody inak.

9. K námietke premlčania: Žalobca si uplatnil náhradu škody za neoprávnený odber zemného plynu za obdobie od 19.05.2013 do 17.03.2014. Žalovaný namietol premlčanie objektívnej doby, keď žalobca nepreukázal, že nevedel škodu zistiť na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov a automaticky išiel do vyhlášky. Ak má žalobca za to, že plomba bola poškodená už dlhodobo s odkazom na zaistený zoznam, tak predpokladal, že najneskorší dátum v zozname, t. j. dátum 18.05.2008 je dátumom, kedy začala plynúť objektívna premlčacia doba.

10. Podľa § 106 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

11. Aby bolo možné hovoriť o premlčaní práva, musí toto právo najskôr vzniknúť. Z vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že právo na náhradu škody žalobcovi vzniklo. Pri postupnom pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt u žalovaného v podobe odoberaného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, a úbytku plynu z majetku žalobcu treba z hľadiska premlčania považovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov - fakturačných období ako za samostatné nároky na náhradu škody a to aj keď ide o rovnaké subjekty a rovnaké skutkové podstaty neoprávneného odberu a zodpovednosti žalovaného za náhradu škody. Na uplatnenie každého takéhoto nároku začína plynúť premlčacia doba osobitne. Právo na náhradu škody sa premlčuje za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr než objektívne premlčacie doby. O tom, že došlo k škode a kto za ňu zodpovedá, sa oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než k vzniku škody vôbec došlo. Preto ani subjektívna lehota nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na náhradu škody, ktorého sa týka. O tom, že došlo k škode a kto za ňu zodpovedá, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých si možno vytvoriť úsudok aj o výške škody (objektívne vyčíslenej v peniazoch), s dôvodným uplatnením na súde. Začiatok plynutia subjektívnej a objektívnej premlčacej doby je upravený odlišne, a tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba.

Žalobca sa o vzniku neoprávneného odberu spočívajúcom v odbere meraným meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii dozvedel z vypracovaného znaleckého posudku Ing. Petra Leška zo dňa 30.05.2014. Nakoľko predmetom konania bola náhrada škody za neoprávnený odber žalovaným za obdobie od 18.05.2013 do 17.03.2014, trojročná objektívna premlčacia doba na náhradu škody, ktorá plynie odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla, v čase doručenia žaloby na súd dňa 05.10.2015 neuplynula, nakoľko za deň vzniku škody sa v zmysle neoprávneného odberu plynu rozumie stav zistený pri vykonaní kontroly dňa 17.03.2014.

12. Nakoľko neuplynula dvojročná subjektívna premlčacia doba, ktorá začala plynúť odo dňa 30.05.2014 ani trojročná objektívna premlčacia doba, ktorá začala plynúť odo dňa 17.03.2014, považoval súd námietku premlčania vznesenú žalovaným za nedôvodnú.

13. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v platnom znení súd priznal žalobcovi z nezaplatenej úverovej istiny, úrok z omeškania v zákonnej výške 5,15 % od 20.06.2014 do zaplatenia. Dátum splatnosti (19.06.2014) a následného omeškania žalovaného s plnením povinnosti súd ustálil v súlade so žalobcom preukázaného termínu splatnosti faktúry č. 9000180221.

14. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca mal vo veci úspech v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

15. Proti rozsudku súdu I. inštancie podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu v zmysle § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f) a h) CSP. Odvolanie odôvodnil tým, že vnáje Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 03.10.2012, spis. zn.: I. ÚS122/2012-47, súd uviedol: "Z dispozičného princípu vyplýva, že žalobca v žalobnom návrhu vymedzuje predmet konania po skutkovej a právnej stránke, a týmto jeho vymedzením je súd v zásade viazaný. Z viazanosti súdu petitom vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, ako sa domáhajú. Napriek tomu, že znenie zákona to neuvádza, bude nepochybné, že zásada viazanosti súdil petitom bude vyžadovať i to, aby súd neprisúdil iné plnenie, ako ktorého sa účastníci domáhali. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzeným žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu." Tento nález nadväzuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.07.2011, spis. zn.: 4 MCdo 15/2010, v ktorom NS SR uviedol: "Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzeným žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu."

16. Ak by súd priznal žalobcovi nárok, ktorý zo skutkového stavu určeného v žalobe nevyplýva, porušil by dispozičný princíp, princíp kontradiktórnosti a prekročil by svoju právomoc, pretože by rozhodol o nároku, ktorý nie je predmetom konania, čím by porušil § 3 CSP. V prejednávanej veci má za to, že súd priznal žalobcovi plnenie, ktoré nevyplýva z predmetu súdneho konania, pretože opis rozhodujúcich skutkových okolností, teda skutkový dej, z ktorého malo toto priznané plnenie podľa súdu I. inštancie vzniknúť, nie je uvedený v žalobe. Keďže si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody, bolo jeho povinnosťou (§ 132 ods. 1 CSP a predtým § 79 ods. 1 OSP) opísať rozhodujúce skutkové okolnosti v žalobe tak, aby z nich bolo zrejmé naplnenie všetkých podmienok uplatňovania nároku na náhradu škody, t. j. v žalobe musí byť opísané konanie, ktoré žalobca považuje za protiprávne, a musia v nej byť opísané skutkové okolnosti, od ktorých žalobca odôvodňuje vznik skutočnej škody, ktorej náhrady sa domáha. Rozhodujúce skutkové okolnosti, ktorými súd I. inštancie odôvodnil vznik škody, a to - postup objedávania, účtovania a úhrady za plyn medzi žalobcom ako prevádzkovateľom distribučnej siete a dodávateľom (SPP, a. s.) nie sú vôbec opísané v žalobe. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že práve touto skutkovou okolnosťou súd odôvodnil vznik škody.

17. Poukázal z hľadiska právnej istoty na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2011, spis. zn.: IV.ÚS 499/2011 a aj na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave:

- rozhodnutie KS TT zo dňa 24.01.2012, spis. zn.: 21Cob/131/2011,
- rozhodnutie KS TT zo dňa 27.01.2014, spis. zn.: 23Co/280/2012,
- rozhodnutie KS TT zo dňa 03.03.2015, spis. zn.: 21Cob/43/2014,
- rozhodnutie KS TT zo dňa 25.08.2015, spis. zn.: 26Co/291/2014,

- rozhodnutie KS TT zo dňa 04.02.2016, spis. zn.: 31Cob/61/2014,
- rozhodnutie KS TT zo dňa 20.12.2016, spis. zn.: 9Co/582/2015.

18. Má za to, že súd I. inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nedostatočne a len formálne vysporiadal s prednesenou argumentáciou žalovaného, čím došlo k porušeniu práva žalovaného na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Týmto postupom súd I. inštancie odňal žalovanému možnosť konať pred súdom, pretože žalovaný nedostal odpovede na všetky ním prednesené relevantné argumenty. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia považuje za nepresvedčivé, nedostatočné, nepreskúmateľné a v niektorých častiach za zmätočné. Nevysporiadal sa s jeho argumentáciou, keď poukazoval na doterajšiu rozhodovaciu prax okresných a krajských súdov, namietal hodnovernosti znaleckého posudku č. 365/PL-2014 a to najmä z dôvodu, že znalecký posudok neobsahuje zákonné náležitosti a z postupu znalca nie je zrejmé, ako sa dopracoval k záverom uvedeným v posudku. Tiež uvádzal, že znalecký posudok nepreukazuje porušenie ochrannej funkcie plomby, teda zistené poškodenie plomby neumožňuje prístup k číselníku meradla. Poukazoval na skutočnosť, že žalovaný odoberal plyn na základe riadne uzavretej zmluvy, ktorá je právnym titulom samotného odberu, a preto samotná spotreba plynu, ktorá je zaznamenaná meradlom, nemôže predstavovať škodu, nakoľko nie je výsledkom protiprávneho konania. Poukazoval na neexistenciu priamej príčinnej súvislosti medzi poškodením plomby a vyúčtovaním žalovaného (ktorým mal súd nepriamo preukázaný vznik škody. Namietal postup, akým žalobca odôvodňoval vyúčtovanie so spotrebou plynu vo výške 0 m<sup>3</sup> (otázka zániku platnosti overenia určeného meradla). Namietal princíp objektívnej zodpovednosti. Súd v bode 33. napadnutého rozhodnutia uviedol pochybnosti žalobcu o správnosti nameranej spotreby v rokoch 2008 až 2013.

19. Prílohou jeho vyjadrenia zo dňa 19.01.2017 bola vyúčtovacia faktúra č. 7431171158 zo dňa 22.05.2014, ktorú vydal dodávateľ žalovaného obchodná spoločnosť SPP, a. s. Touto listinou sme súdu preukazovali, že žalovaný v období od 19.05.2013 do 17.03.2014 (žalobcom tvrdené obdobie neoprávneného odberu plynu) spotreboval množstvo plynu vo výške 2.556 m<sup>3</sup>, a toto množstvo plynu mal v tejto vyúčtovacej faktúre vyúčtované. Žalovanému vo vyúčtovacej faktúre vyšiel nedoplatok vo výške 272,17 eur, ktorý zaplatil. Keby ho nezaplatil, nárok na jeho zaplatenie by vznikol dodávateľovi, nie žalobcovi. Vyššie uvedená listina preukazuje, že za všetko množstvo plynu, ktoré žalovaný spotreboval, zaplatil. Tento stav trval aj v čase vydania vyúčtovania škody spôsobenej neoprávneným odberom dňa 04.06.2014 zo strany žalobcu. Táto faktúra č. 7431171158 sa však nenachádza medzi dôkazmi (bod 11 až 17).

20. Súd I. inštancie nesprávne interpretoval znalecký posudok č. 365/PL-2014, t. j. na základe jeho vykonania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd I. inštancie uviedol nasledovné: "Porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané znaleckým posudkom, ktorý nevykazuje žiadne vady, pre ktoré by ho nebolo možné považovať za hodnoverný. "Tento záver vylučuje samotný znalecký posudok, v ktorom je uvedené "Na základe zistených skutočností môžem s veľkou pravdepodobnosťou predpokladať, že pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené - odstránené a nahradené inou plombou." Veľká pravdepodobnosť je dokonca subjektívny pojem, t. j. každá osoba si môže pod veľkou pravdepodobnosťou predstaviť niečo iné; z ktorého nie je možné zistiť konkrétnu - číselne vyjadrenú mieru takejto pravdepodobnosti. Nakoniec aj súd v bode 27 uviedol „Z dôvodu veľkej pravdepodobnosti, že došlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii." Pokiaľ ďalej súd I. inštancie uvádza, že "súd zo svojej činnosti vie, že znalec Ing. Peter Leška pri výsluchu pred súdom (napr. konanie na tunajšom súde pod sp. zn. 19C/412/2015) popísal nehodu špecifických znakov ako takú veľkú, že tento predpoklad - že zabezpečenie bolo odstránené a nahradené inou plombou - je vlastne hraničiaci s istotou." tak týmto postupom súd I. inštancie vychádza z dôkazu (výpoveď znalca v konaní 19C/412/2015), ktorý nebol v konaní 18C/452/2015 vykonaný. Týmto je daný aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Skutočnosť tvrdenú znalcom nemožno považovať za skutočnosť v zmysle § 186 ods. 1 CSP, ktorú by nebolo potrebné dokazovať. Z odôvodnenia nie je ani zrejmé, čo bolo predmetom znaleckého skúmania v konaní 19C/412/2015, a teda či z hľadiska predmetu znaleckého skúmania ide o porovnateľnú vec. Napokon, z tohto dôkazu opäť vyplýva pravdepodobnosť a nie jednoznačnosť. Znalecký posudok č. 365/PL-2014 podľa jeho názoru nie je dôkazom, ktorý by bezpochybností preukazoval porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Zo znaleckého posudku č. 365/PL-2014 nie je možné zistiť:

1. pôvod kontrolných odtlačkov

a. kto ich vytvoril, kedy, za akým účelom, a pomocou akého nástroja/nástrojov

2. postup znalca

a. znalec uvádza, že optickým skúmaním označení, ktoré boli vytvorené čelustami plombovacích klieští pri konštantnom 23 násobnom zväčšení zistil obsahovú zhodu, tvarovú a rozmerovú nezgodu špecifických znakov sporných a kontrolných odtlačkov, avšak zo znaleckého posudku nie je možné zistiť akých špecifických znakov - teda čo konkrétne znalec na odtlačkoch skúmal a následne porovnával.

Aby znalec mohol uviesť záver o odstránení pôvodnej plomby a jej nahradení, musí mať vedomosť

1. o tom, aká plomba sa na meradle nachádzala v čase jeho montáže na odberné miesto (v roku 2007)

2. o tom, že má k dispozícii taký počet kontrolných odtlačkov, ktorý zodpovedá počtu razníc, ktorý sa v príslušnom kalendárnom roku používal na vytváranie takýchto odtlačkov (používa sa počet väčší ako 1 a v znaleckom posudku je len 1 odtlačok), vrátane toho, že každý jeden odtlačok je urobený samostatnou raznicou.

Znalec ani jednou z uvedených informácií nedisponoval, preto nemohol urobiť záver o odstránení pôvodnej plomby a jej nahradení. Ak by bolo zo znaleckého posudku zrejmé, aké špecifické znaky znalec porovnával, tak závery znaleckého posudku možno interpretovať len ako nezgodu dvoch konkrétnych odtlačkov, pričom z tejto nezgody nemožno vzhľadom na absenciu vyššie uvedených informácií vyvodzovať záver o odstránení pôvodnej plomby a jej nahradení. Vyššie uvedené nedostatky znaleckého posudku č. 365/PL-2014 preukazoval aj listinou - Stanoviskom SOI zo dňa 08.12.2016, ktoré súdu predložil. Slovenská obchodná inšpekcia je správny orgán vykonávajúci dozor nad dodržiavaním zákona o energetike. Toto stanovisko sa týkalo síce iného odberného miesta, ale zaoberalo sa v postate identickým znaleckým posudkom. V stanovisku SOI uviedla, že zo znaleckého posudku "nie je vôbec zrejmé, aké kontrolné odtlačky (plombovacích klieští boli predložené zadávateľom znaleckého posudku. Je známe, že plombovanie overovacích/zabezpečovacích značiek sa vykonáva rôznymi plombovacími kliešťami za určité obdobie (napr. v danom roku), avšak ani samotný zadávateľ znaleckého posudku (spoločnosť SPP - distribúcia, a.s.) nevedel na výzvu orgánu dozoru preukázať, že kontrolný odtlačok vykonaný na účely znaleckého posudku bol vykonaný presne tými istými plombovacími kliešťami, ktorými bola odtlačená/zaplombovaná overovacia/zabezpečovacia značka plynomeru v čase jej osadenia.

21. Žalobca tiež nepreukázal, že na odberné miesto žalovaného namontoval plynomer s inou plombou než s tou, ktorá sa na plynomeri nachádzala v čase jeho výmeny. Žalobca tak nepredložil dôkaz, z ktorého by bolo možné bez pochybností zistiť, že plomba nachádzajúca sa na plynomeri v čase jeho výmeny je iná než tá, aká sa nachádzala na plynomeri v čase jeho montáže na odberné miesto v roku 2004. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre zo dňa 07.03.2017, spis. zn.: 15Cob/129/2016. Súd I. inštancie odôvodnil vznik škody tým, že porušením zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii zaniká platnosť overenia určeného meradla a údaje namerané meradlom nie je možné použiť v obchodnom styku, t. j. žalobca ich nemôže poskytnúť dodávateľovi za účelom vyhotovenia vyúčtovania. Dodávateľ plynu preto žalobcovi neuhradil cenu plynu dodanú k odbernému miestu žalovaného podľa uzatvorenej distribučnej zmluvy.

22. V prvom rade je potrebné rozlišovať dva samostatné vzťahy:

1.) odberateľ (žalovaný) a dodávateľ (SPP, a. s.)

2.) dodávateľ (SPP, a. s.) a prevádzkovateľ distribučnej siete (SPP - distribúcia, a. s. žalobca) Je logicky nemožné, aby vznik skutočnej škody, ktorá mala vzniknúť v období od 19.05.2013 do 17.03.2014, ktorá bola vyfakturovaná dňa 04.06.2014, bola potom odôvodnená udalosťou, ktorá nastala až neskôr, a to dňa 18.09.2014. Žalobca mal najneskôr ku dňu 04.06.2014 za to, že mu vznikla škoda, a preto vznik tejto žalobcom uvedenej škody nemožno odôvodňovať budúcou udalosťou, ktorá nastala až 18.09.2014, teda o viac ako tri mesiace neskôr. Napadnuté rozhodnutie je potom zmätočné aj v tom zmysle, že na jednej strane súd I. inštancie uviedol, že škoda vznikla momentom, keď dodávateľ (nie žalovaný) nezapltil za plyn žalobcovi, pričom túto skutočnosť si odvodil zo spotreby plynu vo výške 0 m<sup>3</sup> uvedenej v opravnej faktúre dodávateľa zo dňa 18.09.2014 (čiže z pohľadu súdu škoda vznikla dňa 18.09.2014), a na strane druhej priznal žalobcovi úroky z omeškania od 20.06.2014, čiže ešte od dátumu, ktorý predchádzal vznik škody z pohľadu súdu I. inštancie. Ku dňu vydania riadnej vyúčtovacej faktúry č. 7431171158 zo dňa 22.05.2014 bolo žalovanému fakturované skutočné množstvo spotrebovaného plynu vo výške 2.556 m<sup>3</sup> za obdobie od 19.05.2013 do 17.03.2014, a práve na základe tejto riadnej vyúčtovacej faktúry došlo zo strany žalovaného k úhrade všetkého množstva plynu, ktoré žalovaný spotreboval za rozhodné obdobie. Za tento plyn bolo zaplatené až do dňa vydania opravnej vyúčtovacej faktúry, ktorá však bola vydaná

z rozhodnutia dodávateľa, a preto takéto rozhodnutie dodávateľa, ktoré odberateľ nemôže ovplyvniť, nemôže ísť odberateľovi na škodu.

23. Má za to, že súd I. inštancie nesprávne posúdil námietku premlčania, a v tejto súvislosti nesprávne právne posúdil ustanovenia § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Ním vznesená námietka premlčania sa týkala objektívnej premlčacej doby, pretože má za to, že žalobca nepreukázal, že žalobu podal včas v rámci objektívnej premlčacej doby. Súd I. inštancie uviedol, že "pri postupnom pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt u žalovaného v podobe odobraného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, a úbytku plynu z majetku žalobcu treba z hľadiska premlčania považovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov - fakturačných období ako za samostatné nároky na náhradu škody a to aj keď ide o rovnaké subjekty a rovnaké skutkové podstaty neoprávneného odberu a zodpovednosti žalovaného za náhradu škody. Na uplatnenie každého takéhoto nároku začína plynúť premlčacia doba osobitne." Toto právne posúdenie považuje za nesprávne. Objektívna premlčacia doba začína plynúť vždy inak v závislosti od druhu neoprávneného odberu plynu. Je vždy potrebné skúmať, aké konkrétne konanie pokrýva tá ktorá skutková podstata neoprávneného odberu plynu. Pokiaľ súd I. inštancie uvádza úvahy o postupnom pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt, tak takéto konanie pokrýva neoprávnený odber plynu podľa § 82 ods. 1 písm. a) a b) ZoE, pretože len tieto skutkové podstaty pokrývajú pokračujúce konanie - samotný odber plynu, jeho spotrebu. V týchto dvoch prípadoch začína každým novým dňom odberu plynúť nová 3 ročná objektívna premlčacia doba. Za začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby preto nemožno považovať deň prípadného odhalenia neoprávneného odoberania plynu.

24. V prípade neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE začína objektívna premlčacia doba plynúť dňom, kedy dôjde k poškodeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, pretože skutková podstata § 82 ods. 1 písm. d) ZoE pokrýva len takéto konanie. Podstata jeho argumentácie spočíva v tom, že žalobca nepreukázal, kedy skutočne došlo k jemu tvrdenému porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, teda v ktorý konkrétny deň došlo podľa žalobcu k odstráneniu pôvodnej plomby a jej nahradeniu. Len tento konkrétny deň, ktorý žalobca neuviedol, možno považovať za začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, a keďže ho žalobca neuviedol, vzniesol námietku premlčania, pretože nie je preukázané, že žalobca podal žalobu včas v rámci objektívnej premlčacej doby. Táto skutočnosť musí ísť na ťarchu žalobcu a musí znamenať neúspech žalobcu v konaní. Vzhľadom na vyššie uvedené, ak súd I. inštancie uviedol, že objektívna premlčacia doba začala plynúť dňa 17.03.2014 (deň výmeny meradla), tak tento dátum uviedol nesprávne. Z tvrdení a dôkazov predložených žalobcom nie je možné zistiť, kedy začala plynúť objektívna premlčacia doba.

25. Skutkové podstaty podľa § 82 ods. 1 písm. c) až h) ZoE nepokrývajú samotný odber plynu, jeho spotrebu, ale iné konanie, ktorá sa len označuje ako neoprávnený odber plynu, aj keď sa skutkovo o žiadny odber plynu nejedná, resp. nepokrývajú konanie - odber a spotrebu plynu. Na základe vyššie uvedeného má za to, že § 82 ods. 1 písm. d) ZoE je potrebné vykladať spoločne s § 76 ods. 11 ZoE a pokrýva skutkové konanie - poškodenie/porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Toto ustanovenie nepokrýva skutkové konanie - odber plynu, jeho spotrebu, pretože toto konanie je protiprávnym za splnenia podmienok uvedených v § 82 ods. 1 písm. a) a b) ZoE.

26. Samotný odber plynu, jeho spotreba, nemôže byť podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE protiprávny, pretože túto protiprávnosť odberu vylučuje zmluva o dodávke plynu, ktorá je právnym titulom samotného odberu plynu. Táto spotreba plynu na odbornom mieste je meraná určeným meradlom, pretože ak by nebola, nešlo by o neoprávnený odber plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, ale o neoprávnený odber plynu podľa § 82 ods. 1 písm. b) ZoE. Keďže je samotný odber plynu, jeho spotreba, realizovaná na základe zmluvy o dodávke plynu, a tento odber je meraný určeným meradlom, potom celé takto namerané množstvo plynu je odoberané oprávnene a nemôže byť považované za škodu, a takéto odoberanie nemôže byť považované za protiprávne konanie. Plomba ako zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii nemá žiadny priamy vplyv na samotný odber plynu a ani na jeho meranie. Ako je ďalej uvedené, tak ak dodávateľ za plyn nezaplátil žalobcovi, tak táto skutočnosť nastala z dôvodu postupu žalobcu, pretože žalobca je ten, kto poskytuje údaje dodávateľovi a dodávateľ na základe týchto údajov vydáva vyúčtovania odberateľom.

27. V prvom rade je potrebné určiť, či zánik platnosti overenia určeného meradla z dôvodu podľa § 15 ods. 6 písm. d) ZoM nastáva ex lege, tak, ako to uvádza žalobca, alebo ex lege nenastáva, a nastáva

až rozhodnutím oprávnenej osoby určenej v § 15 ods. 2 ZoM. V prospech druhej varianty je argument, že ak o vzniku platnosti overenia určeného meradla rozhoduje oprávnená osoba, tak táto rozhoduje aj o jej zániku. Druhou otázkou je, kedy - v ktorý konkrétny deň nastáva zánik platnosti overenia určeného meradla v prípade, ak konkrétny deň poškodenia zabezpečovacej značky nie jeznámy. Podľa jeho názoru tento postup nie je možný. Nie je možný z dôvodu, že ZoM neupravuje žiadny mechanizmus, žiadnu fikciu, podľa ktorej by sa určil tento deň, pokiaľ skutočný deň nie je známy, a ani žiadny odkaz na použitie iného právneho predpisu. Žalobca spojil ZoM s vyhláškou č. 449/2012 Z. z., ktorou sa určuje výška škody za podmienok § 82 ods. 3 ZoE, a teda sa jedná o vykonávaciu vyhlášku k ZoE, vydanú na základe § 95 ods. 1 písm. l) ZoE. Podľa jeho názoru skutkovú okolnosť - konkrétny reálny deň, nie je možné určiť spätne na základe fikcie, a to za použitia právneho predpisu inej právnej sily, ktorý bol prijatý za účelom vykonania ZoE, a nie ZoM. Má za to, že pokiaľ skutočný deň poškodenia zabezpečovacej značky nie je známy, má ním byť deň, kedy sa príslušná osoba o takomto poškodení dozvedela - v prejednávanej veci deň výmeny meradla. Zánik platnosti overenia určeného meradla podľa § 15 ods. 6 písm. d) ZoM je právny následok, ktorý ZoM spája so skutkovým stavom - poškodením zabezpečovacej značky. Myslí si preto, že samotné poškodenie zabezpečovacej značky, a ani právna skutočnosť zánik platnosti overenia určeného meradla podľa § 15 ods. 6 písm. d) ZoM, nemôže poprieť a znegovať reálne namerané údaje. Táto - nemožnosť zohľadniť namerané údaje - by mohla nastať iba v prípade, ak by meradlo bolo poslané na úradné preskúšanie a zistila by sa jeho nefunkčnosť, alebo by bola preukázaná neoprávnená manipulácia. Pokiaľ žiadna z týchto skutočností nenastala, údaje je možné použiť a predstavujú objektívny a spoľahlivý údaj o spotrebe plynu na odbernom mieste.

28. Ak súd I. inštancie uvádza, že škoda vznikla tým, že žalobca nemal cenu plynu zaplatenú od svojho dodávateľa, tak za tento stav nemôže niesť zodpovednosť žalovaný ako odberateľ.

29. Zodpovednosť žalovaného v tomto smere vylučuje aj skutočnosť, že ak sa má jednať o protiprávne konanie a škodu, tak takéto konanie by muselo byť protiprávne od začiatku. Nie je možné, aby škoda týmto spôsobom vznikla spätne. Ak bola žalovanému neskôr vystavená opravná vyúčtovacia faktúra, ktorá zmenila množstvo nameraného plynu, a touto skutočnosťou žalobca odôvodňuje vznik škody, tak tento prístup je neprípustný, pretože už realizovaný oprávnený odber mení spätne na protiprávne konanie.

30. Poukazuje tiež na rozhodnutie: Okresného súdu Piešťany zo dňa 14.05.2015, spis. zn.: 10C/7/2013, Okresného súdu Topoľčany zo dňa 29.01.2015, spis. zn.: 8Cb/93/2013, Okresného súdu Trnava zo dňa 28.02.2017, spis. zn.: 22C/408/2015. K priamej príčinnej súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. januára 2007, sp. zn. 2 Cdo 73/2006, aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. júna 2010, sp. zn. 5 Cdo 126/2009. Tvrdenie, že "v zmysle zákona o energetike už porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii je neoprávnený odber, čo sa rovná škode. ", je v zjavnom rozpore s § 82 ods. 2 ZoE, podľa ktorého "Odberateľ ... je povinný uhradiť ... skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla." Toto právne posúdenie tiež popiera základné predpoklady uplatňovania nároku náhrady škody, pretože podľa tohto právneho posúdenia stačí preukázať protiprávne konanie (neoprávnený odber plynu) a nie je potrebné preukazovať vznik skutočnej škody podľa § 82 ods. 2 ZoE (lebo neoprávnený odber plynu sa rovná škode), ale rovno sa preukazuje jej výška. Trvá na tom, že § 82 ods. 1 písm. d) ZoE v spojení s § 76 ods. 11 ZoE pokrýva len konanie poškodzujúce plombu, ktorého priamym a jediným následkom je poškodená plomba.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd podľa § 388, § 392 a § 396 ods. 2 CSP rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 13. novembra 2017, č. k.: 18C/452/2015 - 246, zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietla a priznal žalovanému náhradu trov konania.

32. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Uviedol, že žalovaný napáda údajné prisúdenie nároku, ktorý si žalobca neuplatnil a nevyplýva zo skutkového základu. Uvedené tvrdenie žalovaný podporil nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 03.10.2012, spis. zn. I ÚS 122/2012-47. Tu si dovoľujeme uviesť, že predmetné rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky uvádza, že súd: "... plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu." Ďalej žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, spis. zn. 4 MCdo/15/2010. Podľa tohto rozhodnutia súd: "... plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu." Dovoľuje si uviesť, že v žiadnom prípade nerozporuje vyššie uvedené závery

konštatované Ústavným súdom Slovenskej republiky alebo Najvyšším súdom Slovenskej republiky a považuje ich za správne. Nutné je si však uvedomiť, že skutkový základ v tomto prípade predstavuje skutočnosť, že na odbornom mieste žalovaného dochádzalo k neoprávnenému odberu zemného plynu v dôsledku čoho vznikla žalobcovi škoda. Tento skutkový základ zostal od podania žaloby počas celého súdneho konania rovnaký a navrhovateľ ho žiadnym spôsobom nemenil.

33. Nie je v rozpore so zákonom, ak použitím iných slov súd vo výroku svojho rozhodnutia vyjadrí rovnaké práva a povinnosti, ktorých sa žalobca domáhal. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.9.2010, sp. zn. 5 Cdo254/2009. Možno uzavrieť, že prinajmenšom rozhodovacia prax súdov nie je jednotná. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že mu v odôvodnení absentuje zdôvodnenie odchýlenia sa od ustálenej rozhodovacej praxe ide o neopodstatnenú a neoprávnenú požiadavku. V danej problematike (neoprávnených odberov v dôsledku porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii) nemožno ani zďaleka považovať rozhodovacia prax za ustálenú v prospech záverov a tvrdení žalovaného. Pokiaľ by malo ísť o rozhodovacia prax ustálenú týmto spôsobom je nepochopiteľné, prečo žalovaný nepredložil rozhodnutie vyššej súdnej autority napr. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý by sa v danom rozhodnutí priklonil k akýmkoľvek jeho tvrdeniam a záverom. Z jeho činnosti je mu zrejmé, že takéto rozhodnutie neexistuje.

34. Má za, to že súd I. inštancie sa dostatočne zaoberal argumentáciou účastníkov a správne vyhodnotil skutkový stav veci. Žalovaný uvádza, že súčasťou jeho vyjadrenia mala byť vyúčtovacia faktúra č 7431171158 zo dňa 22.05.2014, ktorou mal dodávateľ žalovaného SPP, a.s. vyfakturovať žalovanému spotrebu za obdobie od 19.05.2013 do 17.03.2014. Má za to, že ak žalovaný nepredložil predmetnú faktúru, tak je zrejmé že nemohla byť súčasťou súdneho spisu. Napriek uvedenému má za to, že predmetná faktúra na ktorú odkazuje žalovaný by na faktickom a skutkovom stave nič nezmenila, nakoľko žalovanému bolo opravnou zúčtovacou faktúrou jeho dodávateľa zo dňa 18.09.2014 fakturovaná 0 m3 a vrátený preplatok.

35. Žalovaný sa v tejto časti svojho odvolania zaoberal spornosťou znaleckého posudku a jeho dôkaznou hodnotou. V tejto súvislosti uviedol, že znalecký posudok nepreukazuje bez zbytočných pochybností neoprávnený odber plynu - odber meradlom na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Ďalej uviedol, že nespochybňuje osobu znalca, avšak podľa jeho názoru znalec nemal dostatok relevantných podkladov od navrhovateľa pre vypracovanie hodnoverného znaleckého posudku. Žalovaný podotkol, že úlohou znalca nebolo zistiť, či plynomer ako taký je funkčný a meria hodnoty správne. Žalovaný spochybňuje znalecký posudok 365/PL-2014 a znalecké závery znalca Ing. Petra Leška. Znalec v rámci znaleckého posudku podáva jednoznačný záver, že sporné odtlačky čelustí plombovacích klieští a kontrolné odtlačky neboli vytvorené čelustami toho istého nástroja. Žalobca si dovoľuje uviesť, že z uvedeného je zrejmé, že znalec ako odborník na mechanoskopiu je schopný preskúmať okrem tvarovej a rozmerovej zhody špecifických znakov porovnávaných plomb aj samotnú metodiku a spôsob výroby plomb. Skúma teda aj zhodu spôsobu výroby a opracovania nástroja, ktorý odtlačok vyhotovil. Znalecký posudok č. 365/PL-2014 zo dňa 12.06.2014 bol opatrený znaleckou doložkou, kde znalec vyhlásil, že si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. Vzhľadom na uvedené je na predmetný znalecký posudok potrebné prihliadať ako keby znalecký posudok nariadil súd.

36. Dovoľuje si poukázať na skutočnosť, že žalovaný spochybňuje vykonávanie znaleckej činnosti, postup a samotné závery znalca Ing. Petra Leška. Pán Leška je znalcom od 14.02.2007 pracujúcim pre Kriminálny ústav PZ a je zapísaným znalcom v zozname znalcov vedených Ministerstvom spravodlivosti pod evidenčným č. 914169.

37. Má za to, že podmienky, aby mohla byť osoba zapísaná do zoznamu znalcov sú jednak vysoká a dlhodobá odbornosť osoby a jej bezúhonnosť. V prípade, ak by znalec nebol odborníkom vo svojom odbore nemohol by byť zapísaný v zozname znalcov. Zákonodarca nastavil vysoké nároky na osobu znalca a na jeho činnosť avšak súd samotného znalca a jeho činnosť spochybňuje. Znalec Ing. Peter Leška, je znalcom riadne zapísaným v zozname znalcov evidenčné číslo: 914169, vykonávajúci okrem iného znaleckú činnosť v odbore: 390000 - Strojárstvo, odvetvie: 391100 - Mechanické zabezpečovacie systémy, ako aj odbore: 490000 - Kriminológia, odvetvie 490300 - Mechanoskopia, a to od roku 2007.

38. Predmet znaleckej činnosti "mechanoskopia" možno podľa Ústavu kriminalistiky a kriminológie vymedziť takto "Znalec sa zaoberá skúmaním stôp vznikajúcich vzájomným mechanickým pôsobením kovových a nekovových predmetov a ich vzájomných väzieb, identifikáciou nástrojov, úlomkov, zámkových systémov, vzájomných súvislostí a podmienok. Skúma nástroje, ich časti a ich úlomky. Skúma aj schránky na úschovu vecí (napr. trezory, ohňovzdorné skrine, pokladničky, a pod.), zámky, uzávery (napr. zadlabávacie zámky, cylindrické vložky, visiace zámky, autozámky, mechanické zabezpečovacie zariadenia motorových vozidiel a pod.), porušené sklo, plomby, úlomky rôznych predmetov, poškodenia odevov, kľúče (autokľúče, kľúče cylindrických vložiek, trezorové a pod.), iné mechanicky poškodené predmety z kovových i nekovových materiálov (napr. predmety z gumy, plastu, dreva, kosti a pod.). Cieľom je určovanie skupinovej a druhovej príslušnosti použitých nástrojov, vykonávanie individuálnej identifikácie použitého nástroja porovnávaním so zanechanými stopami, skúmanie možnosti, spôsobu a okolností prekonania rozličných uzamykacích mechanizmov (plomb, závor a pod.), zisťovanie spôsobu narušenia a prekonania zabezpečovacích a iných predmetov, určovanie skupinovej a druhovej príslušnosti kovových a nekovových úlomkov predmetov, zisťovanie vzájomnej príslušnosti úlomkov (určenie celkov) rozličných poškodených predmetov, vykonávanie porovnávania mechanoskopických stôp v zbierke."

39. Z predmetného konania a v rámci konania vykonaného dokazovania je zrejmé, že znalec pri vypracovaní znaleckého posudku disponoval kontrolnými odtlačkami spôsobilými na realizáciu takéhoto znaleckého posudku. V rámci vyjadrenia si dovoľuje zdôrazniť, že meradlo žalovaného sa nachádzalo na verejne neprístupnom mieste za plotom a v uzamknutej skrini. Ohľadne zániku overenia meradla vplyvom realizovaného zásahu podľa ust. § 15 ods. 6 písm.d) Zákona o metrológii, si žalobca dovoľuje uviesť, že trvá na doposiaľ uvedenom. Nakoľko stav spotreby zemného plynu indikovaný na meradle, na ktorom bola porušená plomba nie je možné v zmysle Zákona o metrológii v spojení so Zákonom o energetike brať v úvahu, je potrebné určiť spotrebu zemného plynu na odbernom mieste žalovaného prostredníctvom zákona, a to za obdobie od posledného odpočtu meradla predchádzajúceho dňu odhalenia poškodenia zabezpečenia meradla, do zistenia poškodenia zabezpečenia meradla. V zmysle ust. § 15 ods. 6 písm. d) Zákona o meteorológii, "Platnosť overenia určeného meradla zaniká, ak bola poškodená, pozmenená, odstránená alebo inak porušená overovacia značka alebo zabezpečovacia značka." Porušením zabezpečovacieho zariadenia proti neoprávnenej manipulácii príp. plomby platnosť overenia meradla zanikla, nie je potrebné preukazovať či meradlo merá správne, a teda údaj uvedený na číselníku nie je možné akceptovať.

40. Pre určenie množstva odobratého plynu na príslušnom odbernom mieste sú spravidla určujúce údaje z meradla plynu. Základnou úlohou meradla plynu je počítanie spotreby zemného plynu. Meradlo je za týmto účelom oprávnenou osobou riadne kalibrované a testované. Pokiaľ meradlo dosiahlo uspokojivé výsledky v rámci jeho preskúšania (určené príslušnými normami), je oprávnenej osobe umožnené vykonať overenie meradla v zmysle právnych predpisov a jeho opatrenie príslušnými plombami. Úlohou týchto plomb je meradlo chrániť pred neoprávnenou manipuláciou a v prípade ak k takejto manipulácii dôjde, je úlohou plomby indikovať svojim poškodením, že bol do meradla vykonaný neodborný zásah. Hodnoty namerané riadne overeným meradlom následne slúžia ako podklad pre fakturáciu spotreby plynu, ktorú hradí odberateľ svojmu dodávateľovi.

41. Následkom porušenia povinnosti odberateľa prevádzkovať plynové zariadenie tak, aby nepoškodil určené meradlo je v zmysle ust. § 15 ods. 6 písm. d) Zákona o metrológii, je zánik platnosti overenia takéhoto meradla. V prípade porušenia overovacích značiek meradla (plomb) a to z akéhokoľvek dôvodu stanoveného v ust. § 15 ods. 6 Zákona o metrológii, platnosť úradného overenia meradla zo zákona zanikne. Z uvedeného vyplýva, že štandardne využívané údaje zaznamenané a vykázané meradlom, ktoré predstavujú objektívne spoľahlivé podklady na bežné určenie výšky spotreby plynu, nie je možné v prípade meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii použiť.

42. V dôsledku uvedeného dochádza k tomu, že dodávateľ nevyfakturuje spotrebovaný plyn odberateľovi. Ak ho už náhodou vyfakturoval, alebo zaň obdržal preddavkovú platbu musí vrátiť tieto finančné prostriedky a vystaviť odberateľovi opravnú faktúru. Ním v rámci konania viac krát spomínanú faktúru na 0 m3 plynu spotreby. Všetok plyn, ktorý spotreboval žalovaný v čase neoprávneného odberu bol vzhľadom na uvedené skutočnosti spotrebovaný priamo z kapacít distribučnej siete žalobcu, kde reálne došlo k úbytku plynu t.j. k úbytku majetku žalobcu. V zmysle ust. § 82 ods. 3 Zákona o energetike "Ak nemožno vyčíslieť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov,

použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa § 95 ods. 1 písm. l)."

43. V zmysle ust. § 82 ods. 4 Zákona o energetike "Ak ide o prvý neoprávnený odber plynu odberateľa plynu v domácnosti meraný meradlom umiestneným na verejne prístupnom mieste, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii podľa odseku 1 písm. d), výška škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu sa určí ako cena neoprávnene odobratého množstva plynu určeného pomocou typového diagramu dodávky. Pre výpočet škody spôsobenej druhým a ďalším takým neoprávneným odberom plynu na tom istom odbernom mieste sa použije postup podľa odseku 3." Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že v danom prípade je potrebné použiť na určenie výšky škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu vyhlášku č. 449/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. Uvedený výpočet sa realizuje na základe Vyhlášky z dôvodu, že sa meradlo žalovaného nenachádza na verejne prístupnom mieste. Táto skutočnosť vzhľadom na ním predložené dôkazy (fotodokumentáciu a Zápis) sporná v konaní nie je, ani nebola.

44. K námietke premlčania si dovoľuje uviesť, že vždy ak existuje pochybnosť o prípadnej manipulácii s meradlom, a to bez ohľadu na to, akým spôsobom bola táto manipulácia vykonaná je potrebné podrobiť meradlo znaleckému skúmaniu. To, že došlo k určitému zásahu musí konštatovať nezávislá osoba - znalec (pre zaujímavosť môžeme uviesť, že pokiaľ by manipuláciu v tomto prípade konštatoval len zamestnanec žalobcu, žalovaný by namietal, že meradlo malo byť podrobené znaleckému skúmaniu).

45. Danú problematiku pomerne výstižne vysvetlil Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom Rozsudku spis. zn. 1Cdo/43/2010 zo dňa 29.02.2012: "Pre posúdenie otázky premlčania dovolací súd odkazuje na pomerne bohatú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, resp. Najvyššieho súdu Českej republiky, a tak z dôb spoločného štátu ako aj následne po rozdelení, ktorá je plne použiteľná, pretože spoločný právny základ zastal zatiaľ nezmenený. Pri posudzovaní otázky, kedy sa poškodený (žalobca) dozvedel o škode, treba v zmysle vyššie uvedeného vychádzať z preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného o vzniknutej škode (nestačí teda len možnosť dozvedieť sa o nej), teda kedy nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, a to aspoň v približnej sume s možnosťou jej dodatočného spresnenia, t.j. ktorú bolo možné natoľko objektívne vyčíslit' v peniazoch, aby poškodený svoj nárok na náhradu škody mohol uplatniť aj na súde. Ide teda o vedomosť nielen o vzniku a existencii škody, ale aj o jej výške. Znalosť poškodeného o osobe škodcu sa viaže k okamihu, kedy poškodený získal informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok, ktorá konkrétna osoba je za škodu zodpovedná (R 38/75)."

46. Dovoľuje si ďalej poukázať na Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené pod Rc 38/75 podľa ktorého: "Pri posudzovaní kedy sa poškodený dozvedel o škode je potrebné vychádzať z preukázanej vedomosti poškodeného o vzniknutej škode; nestačí teda iba možnosť dozvedieť sa o vzniknutej škode." Má za to, že za rozhodný moment začiatku plynutia premlčacej doby nastal potom ako bolo poškodenie zabezpečenia preukázané - konštatované nezávislou osobou. Týmto je naplnený predpoklad preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného o vzniknutej škode. A taktiež nenastáva skôr ako je škoda určená výpočtom podľa zákona. Zákon o energetike spĺňa základné požiadavky kladené na zákon. Je zrozumiteľný, prehľadne usporiadaný, stručný v tom zmysle, že obsahuje len ustanovenia s normatívnym obsahom. Zákon je terminologicky presný a jednotný. Používajú sa v ňom ustálené pojmy a správna právna terminológia, najmä sa dbá na jazykovú správnosť, štylistickú primeranosť a všeobecnú zrozumiteľnosť textu a je z neho zrejmé čo sa má zákonom dosiahnuť Zákon o energetike nepoužíva slová ani konštrukčné spojenia, ktoré uvádza vo svojich vyjadreniach žalovaný a ktoré nezodpovedajú zámeru zákonodarcu.

47. Je jasné a zrejmé bez ďalších pochybností, že ustanovenie upravuje prípad neoprávnenej manipulácie podľa ust. § 82 ods. 1 písm. d) Zákona o energetike a priamo hovorí o tom, ako sa určí škoda na plyne. Škodu na plyne predstavuje CENA NEOPRÁVNENE ODOBRATÉHO MNOŽSTVA PLYNU. Z uvedeného priamo vyplýva, že sa nejedná o škodu na plombe meradla.

48. Možno považovať výklad žalovaného, ktorý prezentuje, za ničím nepodložený a nelogický. Takýto výklad nemôže obstáť a byť akceptovaný. Ďalej je možné argumentovať aj vyhláškou 449/2012 Z. z. Ministerstva Hospodárstva SR.

49. Žalovaný tvrdí, že sa vyhláška 449/2012 Z. z. na neoprávnený odber plynu podľa ust. § 82 ods. 1 písm. d) Zákona o energetike nevzťahuje. Dôvodí tým, že vyhlášku možno použiť len v prípade ak vzniká škoda na plyne.

50. Ako protiargument si dovoľuje citovať ust. § 1 ods. 9 Vyhlášky 449/2012 Z.z. "Ak v prípadoch neoprávneného odberu plynu s meradlom, ktoré nesprávne zaznamenávalo alebo nezaznamenávalo odber plynu alebo na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, nemožno zistiť dobu trvania neoprávneného odberu plynu, odber plynu sa účtuje odo dňa, ku ktorému bol na predmetnom mieste prevádzkovateľom siete vykonaný posledný fyzický odpočet určeného meradla predchádzajúci dňu zistenia neoprávneného odberu plynu, nie však viac ako 12 mesiacov odo dňa zistenia neoprávneného odberu."

51. Z vyššie citovaného ustanovenia vyhlášky vyplýva, že vyhláška priamo predpokladá, že sa uplatní aj v prípade neoprávneného odberu podľa ust. § 82 ods. 1 písm. d) Zákona o energetike. Vyhláška v danom ustanovení uvádza jednak stav kedy meradlo:

- nesprávne zaznamenáva spotrebu plynu,
- nezaznamenáva spotrebu plynu, t.j. neoprávnený odber podľa ust. § 82 ods. 1 písm. c) Zákona o energetike, ale taktiež uvádza stav kedy meradlo:
- má porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. t.j. neoprávnený odber podľa ust. § 82 ods. 1 písm. d) Zákona o energetike.

52. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že aplikácia vyhlášky na ust. § 82 ods. 1 písm. d) Zákona o energetike je nie len možná, ale aj priamo týmto právnym predpisom predpokladaná a vyžadovaná. Vyhláška predpokladá, že neoprávnený odber zemného plynu môže byť realizovaný meradlom ktoré:

- nesprávne zaznamenáva spotrebu plynu,
- nezaznamenáva spotrebu plynu,
- má porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii.

Všetky uvedené "vady" meradla predpokladané vyhláškou sú uvedené alternatívne a zákonodarca medzi ne uviedol spojku "alebo". Možno teda konštatovať, že sa jedná o tri rovnocenné a rôzne vady meradla, pri ktorých vzniká škoda najmä na plyne.

Taktiež možno na podporu jeho tvrdení uviesť, že predmetom samotnej vyhlášky č. 499/2012Z.z. je určenie škody na spotrebovanom plyne počas neoprávneného odberu plynu. V prípade, ak škoda na plyne nevzniká pri naplnení skutkovej podstaty podľa ust. § 82 ods. 1 písm. d) Zákona o energetike, nie je ním zrejme, z akého dôvodu je táto skutková podstata priamo vo vyhláške zmieňovaná a obsiahnutá.

53. Zásah do číselníka v dôsledku ktorého meradlo nezaznamenáva, alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu, spôsobuje škodu na plyne (jedná sa o ust. § 82 ods. 1 písm. c) Zákona o energetike). Výklad žalovaného je ďalej nesprávny aj v ponímaní jeho chápania určenia výšky škody naplyne v prípade § 82 ods. 1 písm. c) Zákona o energetike t.j. teda že sa podľa žalovaného jedná o rozdiel medzi nameraným množstvom plynu a skutočne spotrebovaným množstvom plynu. Už zo samotného písmena c) je zrejme, že meradlo v danom prípade trpí tým, že nesprávne zaznamenáva, alebo nezaznamenáva spotrebu plynu. Je preto otázne ako chce žalovaný určiť namerané množstvo plynu a skutočne spotrebované množstvo plynu. Zásadné je však uviesť, že v prípade riadne nameraného plynu sa nejedná o plyn žalobcu. Riadne nameraný plyn totiž fakturuje odberateľovi jeho dodávateľ plynu. Teda namerané množstvo plynu nie je potrebné žiadnym spôsobom zohľadňovať, nakoľko sa jedná o odber realizovaný od dodávateľa plynu. Žalovaný ďalej operuje s tým, že je potrebné pri výpočte škody použiť aj skutočne spotrebované množstvo plynu. Tu mu nie je zrejme, ako chce žalovaný dospieť k tejto hodnote, nakoľko v danom prípade meradlo trpí tým, že nesprávne zaznamenáva, alebo nezaznamenáva spotrebu plynu. Čisto v hypotetickej rovine by určenie množstva skutočne spotrebovaného plynu bolo možné zistiť, ak by sa za meradlom ktoré je poškodené nachádzal ešte jeden riadne overený a nepoškodený plynomer. Táto situácia sa však v praxi nevyskytuje a preto je potrebné aplikovať zákonné fikcie, ktorými sa určí množstvo spotrebovaného plynu t.j. typový diagram dodávky plynu, prípadne Vyhláška 449/2012 Z. z. Ust. § 82 ods. 1 zákona o energetike je jednoznačné, zrozumiteľné a zreteľné, bez potreby jeho dodatočného dotvárania a bez potreby vytvárať konštrukcie, ktoré absolútne nekorešponujú so

zámerom zákonodarcu, zákon o energetike hovorí o odbere plynu a nie o zásahu, teda že neoprávnený odber je zásah do meradla ako taký.

54. Ohľadne zániku overenia meradla vplyvom realizovaného zásahu podľa ust. § 15 ods. 6 písm. d) Zákona o metrológii, si žalobca dovoľuje uviesť, že trvá na doposiaľ uvedenom. Nakoľko stav spotreby zemného plynu indikovaný na meradle, na ktorom bola porušená plomba nie je možné v zmysle Zákona o metrológii v spojení so Zákonom o energetike brať v úvahu, je potrebné určiť spotrebu zemného plynu na odbernom mieste žalovaného prostredníctvom zákona, a to za obdobie od posledného odpočtu meradla predchádzajúceho dňu odhalenia poškodenia zabezpečenia meradla, do zistenia poškodenia zabezpečenia meradla. V zmysle ust. § 15 ods. 6 písm. d) Zákona o meteorológii, "Platnosť overenia určeného meradla zaniká, ak bola poškodená, pozmenená, odstránená alebo inak porušená overovacia značka alebo zabezpečovacia značka." Porušením zabezpečovacieho zariadenia proti neoprávnenej manipulácii príp. plomby platnosť overenia meradla zanikla, nie je potrebné preukazovať či meradlo merá správne, a teda údaj uvedený na číselníku nie je možné akceptovať. Žalovaný vo vyjadrení uvádza, že žalobca mal postupovať podľa ust. § 82 ods. 4 Zákona o energetike "Ak ide o prvý neoprávnený odber plynu odberateľa plynu v domácnosti meraný meradlom umiestneným na verejne prístupnom mieste, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii podľa odseku 1 písm. d), výška škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu sa určí ako cena neoprávnene odobratého množstva plynu určeného pomocou typového diagramu dodávky. Pre výpočet škody spôsobenej druhým a ďalším takým neoprávneným odberom plynu na tom istom odbernom mieste sa použije postup podľa odseku 3." Žalobca si taktiež dovoľuje uviesť, že plynomer žalovaného sa nenachádza na verejne prístupnom mieste. Žalovaný v odvolaní namieta, že meradlo malo byť poslané na úradné preskúšanie, aby sa zistila jeho nefunkčnosť. V tejto požiadavke žalobca nevidí žiadne opodstatnenie, nakoľko pri poškodení zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, je voľne možné disponovať s číselníkom meradla a je možné nastavenie ľubovoľnej hodnoty na predmetnom číselníku. Argumenty ohľadom toho, že žalobca neskúma skutočnosť, či meradlo meria hodnoty správne je vo svetle uvedených skutočností bezpredmetné. Znalec sa vecou zaoberal v rozsahu, ktorý vyžaduje zákon o energetike (ust. § 82 ods. 1 písm. d) na posúdenie skutočnosti, či je porušené zabezpečenie meradla, ktorým sa plyn meria, alebo nie je porušené zabezpečenie meradla, ktorým sa plyn meria t.j. či je naplnená skutková podstata neoprávneného odberu plynu alebo nie je. Ďalšie skúmanie vzhľadom na dikciu zákona nie je pre posúdenie tejto skutočnosti podstatné.

55. Preukázaním, že došlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, sa každý takýto odber považuje za neoprávnený odber. V tomto prípade nie je potrebné preukazovať či odberateľ sám porušil zabezpečovacie zariadenie, alebo ho spôsobila iná osoba. Postačuje iba samotná skutočnosť, že zabezpečovacie zariadenie bolo poškodené. V takomto prípade zákon predpokladá objektívnu zodpovednosť. Pre vznik objektívnej zodpovednosti sa nevyžaduje preukázanie zavinenia. Tvrdenia žalobcu podporuje uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 107/2008 zo dňa 27.10.2009. Žalobca si ďalej dovoľuje poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 102/2010 zo dňa 29.11.2011. Tvrdenia žalobcu potvrdzuje tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 99/2012 zo dňa 12.3.2015. Je pravdou a súhlasí s tým, že nie každé poškodenie zabezpečenia meradla znamená automaticky vznik škody na plyne. S týmto záverom sa stotožňuje, avšak je nutné uviesť, že sa jedná o prípady, kedy spotreba plynu realizovaná poškodeným meradlom nebola. Chýba teda jeden z prvkov skutkovej podstaty tohto druhu neoprávneného odberu, ktorý musí byť naplnený a to samotný odber plynu.

56. Čo sa týka princípu objektívnej zodpovednosti, ktorý opätovne spochybňuje žalovaný uvádza, že danou problematikou sa zaoberal viac krát aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, pričom jasne uzavrel, že sa jedná o objektívnu zodpovednosť. Jej bezdôvodné a neustále spochybňovanie zo strany žalovaného nemôže obstáť. Na základe vykonaného dokazovania súd správne ustálil skutkový stav a následne správne aplikoval potrebné zákonné ustanovenia, čo ho pri rozhodovaní o veci doviedlo k správne mu výroku rozhodnutia. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje súd druhej inštancie, aby potvrdil napadnuté rozhodnutie súdu I. inštancie ako vecne správne a prípadne, aby vo svojom rozhodnutí doplnil na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia aj ďalšie dôvody. Zároveň si uplatňuje náhradu trov odvolacieho konania.

57. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Poukázal na svoje odvolanie a uviedol, že žalobca podľa jeho názoru zámerne upozorňuje na skutočnosti, ktoré nesúvisia s predmetom konania. Je irelevantné,

či ním predložené súdne rozhodnutia tvoria alebo netvoria ustálenú rozhodovaciu prax, pretože súd je v rámci práva na spravodlivý proces povinný riadne odôvodniť svoje rozhodnutia a vysporiadať sa s podstatnými argumentmi strán v konaní, a to obzvlášť v prípade keď tieto argumentujú súdnymi rozhodnutiami v skutkovo podobných veciach. Otázka preukázania vzniku skutočnej škody je v konaní o náhradu škody esenciálna, a argumenty strany, podporené desiatkami súdnych rozhodnutí, nemožno považovať za argumenty, ktoré mal na mysli Ústavný súd SR v náleze spis. zn. III. ÚS 21/2015. Súd I. inštancie týmto spôsobom nepostupoval, vôbec sa nevysporiadal s našimi argumentmi, a vôbec neuviedol, prečo právne závery v predložených súdnych rozhodnutiach považuje za nesprávne, čím porušil právo na spravodlivý proces.

58. Trvá na tom, že súd I. inštancie predložený znalecký posudok č. 365/PL-2014 nesprávne vyhodnotil, a tým došiel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Znalecký posudok trpí nasledovnými nedostatkami: Nie je možné zistiť pôvod kontrolného odtlačku. Znalec nemal k dispozícii samotné raznice, ktorými sa odtlačky vytvárajú, ale len odtlačky, pričom zo znaleckého posudku nie je možné zistiť, kto tieto odtlačky vytvoril (znalcovi ich poskytol žalobca), akým nástrojom ich vytvoril a za akým účelom ich vytvoril. Ako tiež uvádzal a preukazoval počas súdneho konania (stanovisko SOI), každý kalendárny rok sa používa nová sada razníc, pričom sa používa viac ako 1 raznica. Znalec sporný odtlačok porovnával len s jedným kontrolným odtlačkom, z čoho je zrejme, že znalec nemal ani taký počet kontrolných odtlačkov, aký počet razníc sa v kalendárnom roku používal.

59. Znalec uvádza, že opticky skúmal "označenia", avšak nie je možné zistiť, čo sú to tie označenia, resp. čo konkrétne na odtlačkoch skúmal a porovnával. Znalec nemal vedomosť o tom, aký odtlačok sa nachádzal na meradle v čase jeho montáže na odberné miesto, a preto nemohol uviesť, že pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo odstránené a nahradené inou plombou. Znalec nevedel, aká tá pôvodná plomba bola, teda nemohol vedieť, že tá plomba, ktorá sa na meradle nachádzala v čase znaleckého dokazovania, nie je pôvodná plomba. Sám znalec nakoniec uvádza "S veľkou pravdepodobnosťou predpokladať, že pôvodné zabezpečenie" bolo odstránené a nahradené inou plombou. Ani znalec teda nehovorí o istote, ale len o jeho predpoklade, čo mal súd vyhodnotiť na ťarchu žalobcu. Znalecký posudok vzhľadom na uvedené nedostatky možno považovať len za posudok zaoberajúci sa porovnávaním dvoch odtlačkov. Z tohto porovnania však nie je možné urobiť záver o odstránení pôvodnej plomby a o preukázaní porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii.

60. Odberateľ nevie rozlíšiť, koho plyn odoberá. Žalovaný/odberateľ mal uzavretú zmluvu o dodávke plynu, ktorá je právnym dôvodom odberu plynu, v dobrej viere hradil zálohové platby a jeho dodávateľ mu vydal vyúčtovanie, v ktorom je riadne uvedená spotreba plynu. Skutočnosť, že neskôr po komplikovanom procese medzi žalobcom a dodávateľom plynu dôjde k vydaniu opravnej faktúry, nemôže znamenať, že spotrebovaný plyn sa neskôr bude považovať za škodu.

61. Celá argumentácia žalobcu týkajúca sa námietky premlčania sa zaoberá plynutím subjektívnej premlčacej doby. Ním vznesená námietka premlčania sa však týka plynutia objektívnej premlčacej doby, ku ktorej žalobca neuviedol žiadne stanovisko. Argumentáciu žalobcu týkajúcu sa výlučne plynutia subjektívnej premlčacej doby preto považuje za účelovú so zámerom odpútať pozornosť. Medzi jednotlivými skutkovými podstatami neoprávnených odberov plynu treba vždy dôsledne skúmať = vykladať, aké sú znaky tej ktorej skutkovej podstaty, teda ktoré konanie napĺňa tú ktorú skutkovú podstatu § 82 ods. 1 písm. a) až h) ZoE, a až následne možno zistiť, čo je priamym a bezprostredným následkom tohto konania, teda čo vôbec možno považovať za skutočnú škodu v zmysle § 82 ods. 2 ZoE. Žalobca ďalej uvádza, že ZoE je zrozumiteľný, prehľadne usporiadaný, terminologický presný a jednotný. S týmto názorom nesúhlasí a má za to, že právna úprava neoprávneného odberu plynu trpí nedostatkami, ktoré je potrebné odstrániť za pomoci uplatnenia rôznych metód výkladu jednotlivých ustanovení. Podľa typového diagramu dodávky sa neurčuje škoda skutočná, ale škoda odhadovaná, pretože na určenie výšky škody sa používa umelý mechanizmus - vzorec, ktorý vychádza zo spotrieb plynu za predchádzajúce fakturačné obdobia. Preto je zrejme, že nielen vyhlášku č. 449/2012 Z. z., ale aj typový diagram dodávky možno použiť len v prípade: - ak vznikla skutočná škoda, - ak skutočne vzniknutá škoda predstavuje množstvo plynu a súčasne - ak výšku skutočne vzniknutej škody, ktorá predstavuje množstvo plynu, nie je možné určiť na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov.

Z prezentovaných úvah žalobcu je zrejme, že aj žalobca vychádza len z jazykového výkladu právnych predpisov bez použitia teleologického a systematického výkladu. Je zrejme, že celé množstvo plynu,

ktoré žalovaný spotreboval, bolo vyúčtované vo vyúčtovacej faktúre. Žalobca nepreukázal, že žalovaný spotreboval akékoľvek množstvo navyše oproti množstvu plynu, ktoré nameralo meradlo. Vzhľadom na vyššie trvá na podanom odvolaní v celom rozsahu a navrhuje, aby odvolací súd podľa § 388, § 392 a § 396 ods. 2 CSP rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 13. novembra 2017, č. k.: 18C/452/2015-246, zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietla. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

62. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že má za to, že s uvedenými tvrdeniami žalovaného sa už viac krát dostatočne vysporiadal v jeho predchádzajúcich vyjadreniach. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave spis. zn. 24Co/140/2017 zo dňa 10.01.2018 právny zástupca žalovanej vytrvale svoje tvrdenia podporuje podľa neho ustálenou rozhodovacou praxou, ktorú vybuodovali okresné sudy. Pričom v prospech ním uvedenej argumentácie nesvedčí žiadne relevantné rozhodnutie súdu vyššieho stupňa. V tejto súvislosti taktiež zdôrazňuje, že žalobca zámerne poukazuje a poukazuje právne len na rozhodnutia súdov vyšších inštancií. V súvislosti s odvolaním napadnutým rozhodnutím súdu I. inštancie, č. k. 18C/452/2015-246 zo dňa 13.11.2017 má naďalej za to, že toto rozhodnutie je vecne správne a navrhuje súdu druhej inštancie predmetné rozhodnutie potvrdiť.

63. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu I. inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a preto bolo nevyhnutné rozsudok súdu I. inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

64. Žalobca si svojím žalobným návrhom uplatňoval nárok na zaplatenie 2.762,72 eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,15 % p. a. zo sumy 2.762,72 eur za obdobie odo dňa 20.06.2014 do zaplatenia.

65. Žalobca nárok na zaplatenie dlžnej sumy odôvodnil tým, že na odbernom mieste X. XXX/XX., G. F., v období od 19.5.2013 do 17.3.2014 dochádzalo žalovaným k odberu zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Takýto odber zemného plynu je (podľa § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike) považovaný za neoprávnený odber. Porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii (plomby) bolo potvrdené znaleckým posudkom znalca Ing. Petra Leška. V prípade neoprávneného odberu zemného plynu zákon o energetike ukladá odberateľovi povinnosť uhradiť prevádzkovateľovi distribučnej siete škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu. Konaním žalovaného vznikla žalobcovi škoda vo výške 2.762,72 eur, ktorá bola vyčíslená v súlade s vyhl. MH SR č. 449/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu a vyfakturovaná žalovanému faktúrou č. 9000180221, splatnou 19.6.2014, znejúcou na sumu 2.762,72 eur.

66. Súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 2.762,72 eur s 5,15 % p. a. úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.762,72 eur od 20.6.2014 do zaplatenia z dôvodu, že túto považoval za dôvodnú a nárok žalobcu za preukázaný, pričom s námietkou premičania vznesenou žalovaným sa nestotožnil.

67. Žalovaný v odvolaní poukazuje na to, že súd sa nevysporiadal so všetkými jeho námietkami, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je nepresvedčivé, nedostatočné a nepreskúmateľné v niektorých častiach, a to v súvislosti so vznikom škody, výškou vyčíslenej škody a hodnovernosťou znaleckého posudku, súd priznal žalobcovi plnenie, ktoré z predmetu súdneho konania nevyplýva, súd sa odchyľil od ustálenej rozhodovacej praxe, nevysporiadal sa s objektívnou zodpovednosťou, tiež uviedol, že žalobca nepreukázal vznik skutočnej škody a súd sa nesprávne vysporiadal so vznesenou námietkou premičania.

68. Žalobca fakturoval žalovanému faktúrou č. 9000180221 zo dňa 15.06.2014, splatnou 19.06.2014, sumu vo výške 2.762,72 eur, pričom podľa listu zo dňa 04.06.2014 uviedol, že vo vyššie uvedenom období (19.05.2013 až 17.03.2014) dochádzalo na odbernom mieste X. XX, G. F. k odberu zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii (napr.

overovacia značka, zabezpečovacia značka, obal plynomera a pod.). Takýto odber je v zmysle ust. § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z. z. považovaný za neoprávnený. Porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii bolo potvrdené aj znaleckým posudkom znalca Ing. Petra Leška č. 365/PL-2014 zo dňa 30.05.2014. Škoda bola vyčíslená v zmysle vyhl. č. 449/2012 Z. z. vo výške 2.762,72 eur.

69. Podľa znaleckého posudku č. 365/PL-2014 vypracovaného Ing. Petrom Leškom tento zistil poškodenie - odstránenie jedného zaisťovacieho prvku plomby. Optickým skúmaním zistil obsahovú zhodu, tvarovú a rozmerovú nezhodu špecifických znakov sporných a kontrolných odtlačkov. Na základe optického skúmania môže jednoznačne potvrdiť, že sporné odtlačky čelustí plombovaných klieští a kontrolné odtlačky neboli vytvorené čelustami toho istého nástroja. Na záver uviedol, že na základe zistených skutočností môže s veľkou pravdepodobnosťou predpokladať, že pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené - odstránené a nahradené inou plombou.

70. V zmysle výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu vyhotoveného 19.03.2014 žalobcom, bola vyčíslená celková výška spôsobenej škody v sume 2.762,72 eur.

71. Podľa § 76 ods. 11 zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike odberateľ plynu je povinný prevádzkovať odberné plynové zariadenie tak, aby nepoškodil určené meradlo. Akýkoľvek zásah do určeného meradla v rozpore s osobitným predpisom je zakázaný.

72. Podľa § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike neoprávneným odberom plynu je odber meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii alebo určeným meradlom, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom siete.

73. Podľa § 82 ods. 2 zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike odberateľ ktorý neoprávnene odoberal plyn je povinný uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete, prevádzkovateľovi zásobníka skutočne vzniknutú škodu ak vznikla. Odberateľ ktorý neoprávnene odoberal plyn je povinný uhradiť spolu so škodou aj ušlý zisk dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete.

74. Podľa § 82 ods. 3 cit. zákona ak nemožno vyčísliť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom podľa § 95 ods. 1 písm. l).

75. Podľa § 82 ods. 4 cit. zákona ak ide o prvý neoprávnený odber plynu odberateľa plynu v domácnosti meradlom umiestneným na verejne prístupnom mieste, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii podľa ods. 1 písm. d), výška škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu sa určí ako cena neoprávnene odobratého množstva plynu určeného pomocou typového diagramu dodávky. Pre výpočet škody spôsobenej druhým a ďalším takým neoprávneným odberom plynu na tom istom mieste sa použije postup podľa odseku 3.

76. Citované ustanovenia osobitných právnych predpisov stanovujú predpoklady pre posúdenie nároku z neoprávneného odberu zemného plynu, ako nároku na náhradu škody.

77. Ust. § 82 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike (ďalej len „zákon“) konkretizuje niekoľko skutkových podstát, ktoré označuje za neoprávnený odber plynu, pričom z hľadiska posúdenia druhu zodpovednosti odberateľa plynu za škodu spôsobenú dodávateľovi plynu neoprávneným odberom podľa § 82 zákona treba dôsledne rozlišovať, od ktorej skutkovej podstaty (z viacerých možných) neoprávneného odberu dodávateľ plynu odvíja porušenie povinnosti, keďže prichádza do úvahy tak subjektívna zodpovednosť odberateľa plynu, ako je to napr. v prípade neoprávneného odberu plynu v zmysle ust. § 82 ods. 1 písm. c/ zákona (neoprávnený zásah „odberateľa“ do meradla) ako aj objektívna zodpovednosť, teda zodpovednosť bez zreteľa na zavinenie, ako je to napr. v prípade neoprávneného odberu plynu v zmysle ust. § 82 ods. 1 písm. d/ zákona (odber plynu meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii).

78. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí z 22.3.2018 sp. zn. 3Obdo/51/2017 konštatoval, že podľa uvedeného zákonného ustanovenia je odberateľ plynu zodpovedný za neoprávnený odber plynu, ktorý bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie

proti neoprávnenej manipulácii bez ohľadu na zavinenie samotného odberateľa plynu. Zodpovednosť odberateľa plynu za neoprávnený odber plynu je objektívna a je daná vtedy, ak v rozhodnom období odberal plyn, ktorý bol meraný meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. Ak je v konaní preukázané, že odberateľ v rozhodnom období odoberal plyn meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii (t. j. dopustil sa neoprávneného odberu plynu), vznikla mu v súlade s § 82 ods. 2 ZoE povinnosť nahradiť dodávateľovi plynu vzniknutú škodu.

79. Ustanovenie § 82 ods. 1 písm. d/ ZoE a § 82 ods. 2 ZoE, upravujú osobitný prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu a sú špeciálnym ustanovením vo vzťahu k ustanoveniu § 420 OZ, upravujúcemu všeobecnú zodpovednosť fyzických a právnických osôb za škodu. Predpokladmi zodpovednosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d/, v spojení s ustanovením § 82 ods. 2 ZoE, sú 1. porušenie právnej povinnosti, 2. existencia škody a 3. príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. V tomto prípade ide o osobitný druh objektívnej zodpovednosti odberateľa, keď rozhodujúce v zmysle tohto ustanovenia je to, že odberateľ odoberá zemný plyn meradlom, na ktorom je porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, ktorým protiprávnym konaním odberateľa skutočne vznikla škoda buď dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete, prevádzkovateľovi distribučnej siete, alebo prevádzkovateľovi zásobníka. V danom prípade nároku na náhradu škody preto nie je potrebné zisťovať zavinenie, nakoľko ide o objektívnu zodpovednosť odberateľa plynu, avšak musia byť preukázané všetky ostatné zložky zodpovednosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu, t. j. 1. protiprávny úkon spočívajúci v odoberaní plynu meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii, 2. vznik skutočnej škody na strane jednej z oprávnených osôb (dodávateľ plynu, prevádzkovateľ prepravnej siete a prevádzkovateľ distribučnej siete, alebo prevádzkovateľ zásobníka) a 3. existencia príčinnej súvislosti medzi neoprávneným odberom a vznikom tejto škody.

80. Žalobca do spisu založil fotokópiu znaleckého posudku č. 365/PL-2014 znalca Ing. Petra Leška, podľa ktorého na plynometri v odbornom mieste, kde je na odber plynu prihlásený žalovaný, s veľkou pravdepodobnosťou je predpoklad, že pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené - odstránené a nahradené inou plombou. Žalobca tým preukazoval, že k odberu zemného plynu na odbernom mieste, kde je prihlásený na odber plynu žalovaný, došlo meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, pričom takýto odber sa v zmysle citovaného § 82 ods. 1 písm. d) Zákona o energetike považuje za neoprávnený odber zemného plynu. Odvolacia námietka žalovaného o predmete konania (súd priznal žalobcovi plnenie, ktoré nevyplýva z predmetu súdneho konania) neobstojí, hoci argumentácia súdu I. inštancie v tom, prečo nešlo o dodávku dodávateľa plynu SPP, a.s., ale práve o neoprávnený odber zemného plynu je zmätočná. Žalobca si uplatňoval svoj nárok na základe vyhotovenej faktúry, ktorej správnosť bola spochybnená. Žiadne z ustanovení zákona však nezbavuje žalobcu, ktorý si v konaní uplatnil nárok na náhradu škody, že má povinnosť preukázať, že mu škoda v dôsledku protiprávneho úkonu žalovaného vznikla.

81. V súvislosti s argumentom žalovaného v odvolaní, pokiaľ ide o vykonanie a hodnotenie dôkazu - znaleckého posudku, z ktorého súd vychádzal (pri základe nároku) a ktorý dôkaz žalovaný namietal už v konaní pred súdom I. inštancie a aj v rámci odvolania, odvolací súd uvádza nasledovné:

82. Z odôvodnenia rozsudku súdu I. inštancie, ktorý žalobe v plnom rozsahu vyhovel vyplýva, že ku skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie, dospel na základe dokazovania. Predovšetkým sa pravidlá hodnotenia dôkazov spravujú teóriou voľného hodnotenia dôkazov, teda aj znalecký posudok súd hodnotí voľne, v súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi a z hľadiska jeho vnútornej logiky. Súd hodnotí znalecký posudok komplexne, vrátane prípravy znaleckého skúmania, zadávažovania podkladov pre znalca, priebehu znaleckého skúmania, vierohodnosti teoretických východísk, ktorými znalec odôvodňuje svoje závery, spoľahlivosť použitých metód a spôsob vyvodzovania záverov znalca. Súd nemôže nekriticky preberať závery znaleckého posudku, nevšimáť si vecnú správnosť znaleckého posudku a slepo dôverovať záverom znalca, pretože by to bolo popretím zásady voľného hodnotenia dôkazov, poprelo by to možnosť súdu hodnotiť tento dôkaz podľa jeho vnútorného presvedčenia a privilegovalo znalecký posudok, prenášalo zodpovednosť za skutkovú správnosť súdneho rozhodnutia na znalca, čo je z ústavného hľadiska neakceptovateľné.

83. Súd pri hodnotení znaleckého posudku skúma jednak osobu znalca (či je zapísaný v zozname znalcov a to v príslušnom odbore) a ďalej skúma posudok z hľadiska materiálneho a formálneho.

Z formálneho hľadiska súd skúma, či posudok spĺňa požiadavky podľa § 17 ZoZ. Z materiálneho hľadiska súd skúma obsah znaleckého posudku a obsah záveru znaleckého posudku. Pokiaľ ide o obsah znaleckého posudku, rozhodujúce je, či posudok obsahuje logickú analýzu skutočností, z ktorých znalec vychádzal, ktoré zistil z vlastného vyšetovania a rozboru relevantných skutočností, či analyzoval všetky skutočnosti, ktoré mali byť hodnotené, alebo vybral len tie, ktoré podporujú jeho závery, tiež či nález obsahuje špecifikáciu metódy, ktorú znalec pri spracovaní posudku použil. Pokiaľ ide o obsah záveru znaleckého posudku, súd hodnotí, či záver je logickým a prirodzeným vyústením rozboru skúmaného materiálu, prípadne javov a skutočností, ku ktorým znalec prihladal.

V danom prípade zadávateľ posudku - žalobca, požiadal ním vybraného znalca o spracovanie znaleckej úlohy vymedzenej žalobcom ako - potvrdenie neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike.

84. Súd I. inštancie uviedol, že zo svojej činnosti vie, že znalec Ing. Peter Leška pri výsluchu pred súdom (napr. konanie na tunajšom súde pod sp. zn. 19C/412/2015) popísal nehodu špecifických znakov ako takú veľkú, že tento predpoklad - že zabezpečenie bolo odstránené a nahradené inou plombou - je vlastne hraničiaci s istotou. Nakoľko ide o znalca, ktorý vykonáva posudkovú činnosť v obdobných prípadoch pre žalobcu opakovane, súd nepovažoval za hospodárne vypočúť znalca k skutočnostiam uvedeným v znaleckom posudku aj v tomto konaní; strany sporu taktiež takýto dôkaz vykonať nenavrhlí. Porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané znaleckým posudkom, ktorý nevykazuje žiadne vady, pre ktoré by ho nebolo možno považovať za hodnoverný.

85. Znalecký posudok spochybnený bol a súd I. inštancie nedal odpovede, nevysporiadal sa s argumentáciou žalovaného a neuviedol, prečo znalecký posudok považuje za postačujúci a hodnoverný. Hoci žalovaný osobu znalca ako takú nespochybnil, mal pochybnosť o znaleckom posudku a tento považoval za nedostatočný na preukázanie porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii ak znalec porovnával a skúmal len zhodu medzi sporným odtlačkom a jediným porovnaním, ktorého pôvod nie je uvedený. Podľa názoru žalovaného mal mať znalec k dispozícii všetky raznice, resp. ich kontrolné odtlačky a následne sporný odtlačok mal porovnať so všetkými porovnateľnými odtlačkami. Odkázanie na výsluch znalca v inom konaní, ktoré sa tohto konania ani netýka (resp. vôbec nie je zrejmé čo bolo predmetom konania), je nepostačujúce na preukázanie hodnovernosti znaleckého posudku. Znalec vo veci nebol vypočutý a z takto vykonaného znaleckého dokazovania a znaleckého posudku nie je možné jednoznačne nad všetky pochybnosti ustáliť porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii a záver znalca o odstránení pôvodnej plomby a jej nahradenie.

86. Pokiaľ ide o námietku žalovaného v tom, že vyúčtovacia faktúra č. 7431171158 zo dňa 22.05.2014 sa nenachádza medzi dôkazmi (bod 11 až 17), ktoré súd vykonal, nejde o pochybenie, pokiaľ tento dôkaz vykonal v konaní pred súdom I. inštancie.

Medzi stranami sporu nebolo sporné, že plynomer žalovaného sa nenachádza na verejne prístupnom mieste, preto neprichádzal do úvahy postup podľa citovaného ustanovenia § 82 ods. 4 zákona o energetike. Vykonaným dokazovaním bolo tiež preukázané, že žalobca škodu vyčíslil v súlade s vyhláškou, vyfakturoval, faktúru doručil žalovanému. Aby však bolo možné považovať nárok žalobcu na náhradu škody v súvislosti s neoprávneným odberom podľa ust. §82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike za dôvodný, je potrebné jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností ustáliť vznik škody v zmysle tohto ustanovenia.

87. Súd I. inštancie vychádza z toho, že ide o objektívnu zodpovednosť žalovaného, s čím už v zmysle ustálenej judikatúry za predpokladu neoprávneného odberu plynu podľa ust. § 82 ods. písm. d) zák. o energetike, kde zavinenie nie je potrebné preukazovať, sa odvolací súd stotožňuje. Žalovaný tvrdí, že následkom porušujúceho zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii objektívne ani nemôže byť škoda predstavujúca množstvo plynu a jej výšku nie je možné určovať podľa vyhlášky č. 449/2012 Z. z. Vzhľadom k tomu, že žalovaný odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii (plomba) a preto išlo o neoprávnený odber zemného plynu, je škodca (žalovaný) povinný nahradiť škodu v primeranej výške. Zákonodarca určil, že v prípadoch, keď škodu nemožno určiť, náhrada škody sa vypočíta spôsobom stanoveným vyhláškou MH SR č. 449/2012 Z. z. Vypočítaná škoda na základe vyhlášky je tak škodou fiktívnou, ktorá nemusí mať žiadny vzťah k skutočnému množstvu odobratého plynu. Zvolená legislatívna konštrukcia objektívnej zodpovednosti a výpočet fiktívnej škody podľa vyhlášky zvyhodňuje dodávateľa energie. Toto

zvýhodnenie je odôvodniteľné tým, že riadna evidencia spotreby energie a ochrana proti neoprávneným odberom zabezpečujú verejný záujem na stabilite rozvodnej sústavy (porovnaj nález ÚS ČR I. ÚS 202/06).

88. Z dôvodu, že výška škody, na ktorú má žalobca nárok musí byť primeraná súd nemusí paušálne akceptovať spôsob výpočtu na základe vyhlášky. Napríklad ak súd dospeje k záveru, že v danom prípade by bol takýto postup v rozpore so zákonom a to napríklad z dôvodu, že by takýto výpočet náhrady škody nezabezpečoval len naplnenie kompenzačného princípu, ale naopak, zistil by, že by malo dôjsť k nadkompenzácii poškodeného, alebo dokonca k sankcii neoprávneného odberateľa súd vykonávací predpis nebude aplikovať, resp. bude ho aplikovať len čiastočne a je prípustné, aby postupoval v súlade s všeobecnými ustanoveniami o náhrade škody podľa OZ. Súd I. inštancie môže zobrať do úvahy pri zisťovaní výšky škody predchádzajúcu históriu spotreby plynu neoprávneného odberateľa, ak je táto k dispozícii. Nie je vylúčené, že súd na návrh strany nariadi znalecké dokazovanie, aby znalec odborné miesto obhliadol a určil spôsobenú výšku škody podľa druhu plynových spotrebičov používaných v odbornom mieste v rozhodnom období, prípadne vykoná také dokazovanie, ktorým výška skutočnej škody bude čo najviac približná (porovnaj nález ÚS ČR sp. zn. Pl. ÚS 29/13). Samotná skutočnosť, že okolnosť výšky spôsobenej škody je preukazovaná len s určitou mierou pravdepodobnosti, je v občianskoprávnom konaní dovolené a neznamená to, že súd má takúto okolnosť považovať za nepreukázanú. Súd rozhodujúci o stanovení výšky škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu v situácii, v ktorej nemožno použiť výpočet výlučne podľa vykonávacieho predpisu musí použiť i vlastnú spravodlivú úvahu.

89. Zo strany žalovaného bolo namietané aj nesprávne posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby. Začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka je viazaný v prvom rade na udalosť, z ktorej škoda vznikla. Pojem „udalosť, z ktorej škoda vznikla“, však zahŕňa nielen protiprávny úkon či právne kvalifikovanú udalosť, ktoré viedli ku vzniku škody, ale najmä vznik škody samej. Z hľadiska ustanovenia § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka totiž nemožno udalosť, z ktorej škoda vznikla, stotožňovať len so škodnou udalosťou, keďže v takom prípade by objektívna premlčacia doba mohla začať plynúť skôr, ako ku škode na majetku vôbec došlo, prípadne škoda by mohla vzniknúť až po uplynutí objektívnej premlčacej doby alebo by nemusela vzniknúť vôbec. Pri úvahe o tom, kedy sa poškodený dozvedel o škode (§ 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka), treba vychádzať z preukázanej vedomosti poškodeného o vzniknutej škode a nielen z jeho predpokladanej vedomosti o tejto škode. Ak nárok na náhradu škody tvorí neoddeliteľný celok, premlčacia doba začína plynúť až vtedy, keď sa poškodený dozvie o celej škode (porovnaj R 38/1975, R 9/1986). Ďalšou podmienkou bola vedomosť poškodeného o tom, kto (konkrétny subjekt) za škodu zodpovedá. Obe podmienky sú súčasne podmienkami, aby si poškodený mohol uplatniť právo na náhradu škody na súde (actionata). Až od tohto momentu môže začať plynúť 2-ročná, tzv. subjektívna premlčacia doba. Z uvedených záverov vyplýva, že žalobca ako poškodený sa nemohol dozvedieť (ani sa nedozvedel) o zodpovednom subjekte ani o tom, že mu vznikla majetková ujma určitého druhu a rozsahu, ktorú bolo možné objektívne vyjadriť v peniazoch, v deň protiprávneho úkonu, ale až následne po tejto „škodnej udalosti“. Preto závery súd I. inštancie ohľadom začiatku plynutia premlčacej doby sú síce správne, avšak iba pokiaľ ide o začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby. Je na žalobcovi, aby preukázal začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, ako aj to, že žaloba z jeho strany bola podaná včas.

90. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

91. Podľa § 389 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu I. inštancie zruší, len ak a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, c) súd I. inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť

dokazovanie odvolacím súdom, alebo d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

92. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.) je aj právo účastníka konania (strany sporu) na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obrany proti takémuto uplatneniu. Požiadavky na právnu argumentáciu vyplývajú aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a smerujú k tomu, aby výsledok rozhodovacej činnosti súdov bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený a aby účastník konania (strana) nemusel hľadať odpoveď na nastolenú problematiku v rovine dohadov. Súdny musí pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí potom vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, aby jeho závery boli zrozumiteľné, spravodlivé a presvedčivé. Súdny pritom musia súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán (IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11). Za arbitrárny, resp. nedostatočne zdôvodnený treba považovať rozsudok súdu, ktorý svoj právny záver nezdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28.2.2006, sp. zn. I. ÚS 154/2005). Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Georgiadis v. Grécko, z roku 1997), pričom stačí, aby súd reagoval na argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho konania považované za rozhodujúce (napr. rozhodnutie RuizTorija v. Španielsko, rozsudok z roku 1994, Kraska v. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, seria A č. 254-B, s. 49).

93. Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijalo stanovisko (Zbierka stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov č. 1/2016), podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania, avšak výnimočne, ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) OSP (odňatie možnosti konať pred súdom).

94. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu I. inštancie s poukazom na námietky odvolateľa dospel k záveru, že rozsudok je nedostatočne zdôvodnený, nakoľko z jeho odôvodnenia nemožno jednoznačne vyvodiť, z čoho súd vychádzal keď priznal žalobcovi ním požadovanú náhradu škody, preto odvolací súd rozsudok súdu I. inštancie v napadnutej časti v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) zrušil a vrátil súdu I. inštancie.

95. Úlohou súdu I. inštancie bude opätovne posúdiť nárok žalobcu z hľadiska ustanovení o náhrade škody podľa OZ a osobitných predpisov, na základe ktorých si žalobca nárok uplatnil. Opätovne posúdi znalecký posudok z už vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu, vysporiada sa s námietkami žalovaného, v prípade návrhov doplní dokazovanie v potrebnom rozsahu a výsledky celého konania zhodnotí a až potom o veci rozhodne, pričom je potrebné náležite sa vysporiadať s relevantnou právnou i skutkovou argumentáciou strán sporu a nové rozhodnutie náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 a 3 CSP odôvodní.

96. V novom rozhodnutí rozhodne súd I. inštancie i o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

97. Toto uznesenie bolo prijaté v odvolacom senáte v pomere hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).